

Spomienka Nepoškvrneného Srdca preblahoslavenej Panny Márie (8. júna)

Rozjímanie na spomienku
Nepoškvrneného Srdca
preblahoslavenej Panny Márie.
Navrhované témy sú: Mária,
príbytok Ducha Svätého;
blahoslavení čistého srdca;
rozmyšľať o všetkom v srdci.

08.06.2024

„S JASOTOM sa chcem tešiť v Pánovi,
duša mi zaplesá v mojom Bohu,
pretože ma zaodial rúchom
spásy“ (Iz 61, 10). Cirkev premieta
tieto slová Písma na postavu Márie.
Po tom, čo sme sa zamysleli nad
šírkou a hĺbkou Ježišovho srdca,
obraciame svoj pohľad na srdce jeho
Matky. Aby pripravil „dôstojný
príbytok Duchu Svätému“^[1], Pán
naplnil Máriino srdce nespočetnými
milosťami a zaodel ho čistotou.

Svätý Efrém to komentuje takto:
„Mária sa naozaj stala nebom pre
nás, lebo nosila Božstvo, ktoré
Kristus bez toho, žeby sa vzdal
Otcovej slávy, uzavrel do úzkych
hraníc lona, aby vyzdvihol ľudí na
vyššiu dôstojnosť“^[2]. Tým, že sa
Mária nechala zaplaviť milosťou, sa v
istom zmysle stáva nebom, svetlom a
slávou Boha. Preto je naša Matka
radostná a pokojná, pretože božská
láska všetko objíma. Svätá Mária
obsahuje veľkosť, ktorá ju vedie

prepuknúť v radosť: „Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom spasiteľovi, (...); Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia“ (Lk 1, 46-48).

Môžeme sa pripojiť k tomuto chóru generácií, ktoré sa radujú, keď vidia, aká milosť pôsobila v Máriinom srdci. Zároveň v nás môže vzniknúť túžba podieľať sa na tomto šťastí našej Matky. Aj my by sme chceli spievať náš *Magnifikát*, keď si pripomíname, ako Boh pôsobil v našom živote, pretože Boh chce vstúpiť so svojou slávou aj do našich srdc. Môžeme sa pripojiť k modlitbe, ktorú Cirkev v modlitbe dňa adresuje Otcovi: „na orodovanie nepoškvrnenej Panny láskavo dopraj, aby sme sa stali dôstojným chrámom tvojej milosti“^[3].

„BLAHOSLAVENÍ čistého srdca, lebo oni uvidia Boha“ (Mt 5, 8), povie Máriin syn počas svojho kázania. Panna Mária dostala dar vidieť Boha, ktorý sa stal človekom, už v ranom detstve. Jej jasný pohľad dokázal pochopiť Ježišov pohľad, dokonca odhadnúť mnohé jeho pocity a zámery. Napríklad v Káne Galilejskej dokázala Mária za zápornou odpoveďou vnímať pripravenosť svojho Syna očakávať jeho zjavenie ako Mesiáša; aj na kríži objavila v pohľade svojho Syna nežnú prosbu, aby sa v tej chvíli neodvracal.

Máriin jednoduchý pohľad ju viedol k tomu, aby objavila Božiu ruku za všetkými veľkými i malými udalosťami svojho života; to bolo zdrojom jej neustálej radosti. Čistota srdca nám umožňuje mať priezračný pohľad, schopný preniknúť do intímnej reality vecí, pretože chápe, že všetko má svoj pôvod a svoj cieľ v Bohu. Na druhej strane, keď nám v

pohľade chýba nevinnosť, keď sa neotvárame tomuto Božiemu daru, môžeme sa nechať uniesť zdanlivosťou a povrchnosťou.

Čisté srdce rozumie ľuďom, snaží sa ich neklasifikovať a neoznačovať a dokáže ich úprimne milovať. Čistota sa ľuďom neodcudzuje, naopak, v každom vidí Božie dieťa, ktoré si zaslúži, aby sa s ním zaobchádzalo spôsobom, ktorý zodpovedá tejto veľkej dôstojnosti. Vedie nás k tomu, aby sme ľudí okolo seba milovali oveľa viac a oveľa lepšie. Láska ako láska Ježišovej Matky objavuje spôsoby, ako prejaviť náklonnosť aj v tých najnebezpečnejších situáciách: „Mária je tá, ktorá dokáže s niekoľkými biednymi plienkami a velikánskou nehou premeniť jaskyňu pre zvieratá na dom pre Ježiša“^[4].

„VŠIMNITE SI, že hoci Boh chcel povýšiť svoju Matku, je isté aj to, že počas svojho pozemského života nebola Mária ušetrená ani bolesti, ani únavy z práce, ani temnoty vo viere“^[5]. V epizóde o chlapcovi Ježišovi stratenom v chráme nachádzame jeden z týchto momentov temnoty vo viere. K úzkosti z toho, že nevedela, kde je, sa neskôr pridalo aj zmätenie zo slov jej syna: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ (Lk 2, 49).

Nemôžeme predstierať, že obsiahneme všetky zámery Ježišovho srdca. V živote tých z nás, ktorí ho nasledujeme, dokonca aj v živote jeho vlastnej Matky, sú chvíle, keď nás Boh prekvapí, akoby nám chcel pripomenúť, že má vždy niečo, čo je väčšie ako naše plány. Je potešujúce myslieť na to, že aj svätá Mária mala takúto skúsenosť. Sväté písmo neváha povedať, že Mária a Jozef

nechápali Ježišovu odpoveď. Napriek tomu dodáva: „Jeho matka zachovávala všetky slová vo svojom srdci“ (Lk 2, 51).

Vedomie, že za všetkým je Božia ruka, neznamená, že hneď pochopíme celý rozsah jeho plánov. V živote modlitby sú aj chvíle temnoty, keď nás Pán žiada o dôveru, o tú zrelú vieru, ktorá osvetľuje chvíle skúšky. Mária vedela, že Duch Svätý prebýva v jej srdci: to je to správne miesto, kde môže spolu s Bohom a niekedy s bolesťou milovať aj tie okolnosti, ktoré časom lepšie pochopí. A my, nasledujúc príklad a s pomocou našej Matky, môžeme robiť to isté.

^[1] *Rímsky Misál*, Spomienka
Nepoškvrneného Srdca

preblahoslavenej Panny Márie,
modlitba dňa.

[2] Svätý Efrém, *Sermo 3 de diversis: Opera omnia*, III syr. et lat. Romæ 1743, 607, citované v posvätnom čítaní na spomienku Panny Márie Fatimskej.

[3] *Rímsky Misál*, Spomienka Nepoškvrneného Srdca preblahoslavenej Panny Márie, modlitba dňa.

[4] František, *Evangelii gaudium*, bod 286.

[5] Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*, bod 172.

preblahoslavennej-panny-marie-8-juna/
(11.03.2026)